یولُس در قرنتس

ُو بعـد از آن يـولُس از آتن روانـه شـده، بـه قُرنْتُـس آمد.²و مرد یهودی اَکیلا نام را که مولدش یُنْطُس َبود و از ایطالیا تازه رسیده بود و زنش پْرسْکِلّه را یافت زیرا کْلُودیُوس فرمان دادہ بود که همهٔ یهودیان از روم بروند. پس نزد ایشان آمد. و چونکه با ایشان همپیشه بود، نزد ایشان مانده، به کار مشغول شد؛ و کسب ایشان خیمه دوزی بود. و هر سَبَّت در کنیسه مکالمه کرده، یهودیان و یونانیان را مجاب میساخت.⁵امّا چون سیلاس و تیمُوتاوُس از مَکادونیه آمدند، یولُس در روح مجبور شده، برای یهودیان شهادت میداد که عیسی، مسیح است. ٔولی چون ایشان مخالفت نموده، کفر میگفتند، دامن خود را بر ایشان افشانده، گفت: خون شما بر سر شما است. من بری هستم. بعد از این به نزد امّتها ميروم. يس از آنجا نقل كرده، به خانهٔ شخصی یُوسْتُس نام خدایرست آمد که خانهٔ او متصّل به کنیسه بود.⁸امّا کَرسیس، رئیس کنیسه با تمامی اهل بیتش به خداوند ً ایمان آوردند و بسیاری از اهل قُرِنْتُس چون شنيدند، ايمان آورده، تعميد يافتند.

⁹شُبی خداوند در رؤیا به پولُس گفت: ترسان مباش، بلکه سخن بگو و خاموش مباش¹⁰زیرا که من با تو هستم و هیچکس تو را اذیّت نخواهد رسانید زیرا که مرا در این شهر خلقِ بسیار است. ¹¹پس مدّت یک سال و شش ماه توقّف نموده، ایشان را به کلام خدا تعلیم می داد.

امّا چون غالیون والی اَخائیّه بود، یهودیان یکدل شده، بر سر پولُس تاخته، او را پیش مسند حاکم بردند 13 و گفتند: این شخص مردم را اغوا میکند که خدا را برخلاف شریعت عبادت کنند. 14چون پولُس خواست حرف زند، غالیون گفت: ای یهودیان، اگر ظلمی یا فسقی فاحش میبود، هر آینه شرط عقل میبود که متحمّل شما بشوم. 15 ولی چون مسألهای است دربارهٔ سخنان و نامها و شریعت شما، پس خود بفهمید. من در چنین امور نمیخواهم داوری کنم. 16 پس بفهمید. من در چنین امور نمیخواهم داوری کنم. 16 پس بفهمید. من در چنین امور نمیخواهم داوری کنم. 16 پس رئیس کنسیه را گرفته او را در مقابل مسند والی بردند و غالیونِ را از این امور هیچ پروا نبود.

بازگشت پولُس به اَنطاکیّه

¹After these things Paul departed from Athens, and came to Corinth; And found a certain Jew named Aquila, born in Pontus, lately come from Italy, with his wife Priscilla; (because that Claudius had commanded all Jews to depart from Rome:) and came unto them. And because he was of the same craft, he abode with them, and wrought: for by their occupation they were tentmakers. ⁴And he reasoned in the synagogue every sabbath, and persuaded the Jews and the Greeks.⁵And when Silas and Timotheus were come from Macedonia, Paul was pressed in the spirit, and testified to the Jews that Jesus was Christ. And when they opposed themselves, and blasphemed, he shook his raiment, and said unto them, Your blood be upon your own heads; I am clean: from henceforth I will go unto the Gentiles. And he departed thence, and entered into a certain man's house, named Justus, one that worshipped God, whose house joined hard to the synagogue. And Crispus, the chief ruler of the synagogue, believed on the Lord with all his house; and many of the Corinthians hearing believed, and were baptized. Then spake the Lord to Paul in the night by a vision, Be not afraid, but speak, and hold not thy peace: 10 For I am with thee, and no man shall set on thee to hurt thee: for I have much people in this city. 11 And he continued there a year and six months, teaching the word of God among them. 12 And when Gallio was the deputy of Achaia, the Jews made insurrection with one accord against Paul, and brought him to the judgment seat, 13 Saying, This fellow persuadeth men

امّا پولُس بعد از آن، روزهای بسیار در آنجا توقّف نمود پس برادران را وداع نموده، به سوریه از راه دریا رفت و پِرَسْکِلّه و اکیلا همراه او رفتند. و درکَنْخَرِیه موی خود را چید چونکه نذر کرده بود. و وون به اَفَسُسْ رسید، آن دو نفر را در آنجا رها کرده، خود به کنیسه درآمده، با یهودیان مباحثه نمود. و چون ایشان خواهش نمودند که مدّتی با ایشان بماند، قبول نکرد دا بلکه ایشان را وداع کرده، گفت که: مرا به هر صورت باید عید آینده را در اورشلیم صرف کنم. لیکن صورت باید عید آینده را در اورشلیم صرف کنم. لیکن اگر خدا بخواهد، باز به نزد شما خواهم برگشت. پس از آفَسُس روانه شد و به قیصریّه فرود آمده [به اورشلیم] رفت و کلیسا را تحیّت نموده، به آنطاکیّه اورشلیم]

. سومین مأموریت پولُس و اَپُولُّس در اَفَسُس آمد

²³و مدّتی در آنجا مانده، باز به سفر توجّه نمود و در مُلک غَلاطیّه و فَرِیجیّه جابجا میگشت و همهٔ شاگردان را استوار می نمود.

to worship God contrary to the law. 4And when Paul was now about to open his mouth, Gallio said unto the Jews, If it were a matter of wrong or wicked lewdness, O ye Jews, reason would that I should bear with you: 15 But if it be a question of words and names, and of your law, look ye to it; for I will be no judge of such matters. 16 And he drave them from the judgment seat. 17 Then all the Greeks took Sosthenes, the chief ruler of the synagogue, and beat him before the judgment seat. And Gallio cared for none of those things. 18 And Paul after this tarried there yet a good while, and then took his leave of the brethren, and sailed thence into Syria, and with him Priscilla and Aguila; having shorn his head in Cenchrea: for he had a vow. 19 And he came to Ephesus, and left them there: but he himself entered into the synagogue, and reasoned with the Jews. 20 When they desired him to tarry longer time with them, he consented not: ²¹But bade them farewell, saving, I must by all means keep this feast that cometh in Jerusalem: but I will return again unto you, if God will. And he sailed from Ephesus.²²And when he had landed at Caesarea, and gone up, and saluted the church, he went down to Antioch.²³And after he had spent some time there, he departed, and went over all the country of Galatia and Phrygia in order, strengthening all the disciples.²⁴And a certain Jew named Apollos, born at Alexandria, an eloquent man, and mighty in the scriptures, came to Ephesus. 25 This man was instructed in the way of the Lord; and being fervent in the spirit, he spake and taught diligently the things of the Lord, knowing only the baptism of John. ²⁶ And he began to speak boldly in the synagogue: whom when Aquila and Priscilla had heard, they took him unto them, and expounded unto him the way of God more perfectly. ²⁷ And when he was disposed to pass into Achaia, the brethren wrote, exhorting the disciples to receive him: who, when he was come, helped them much which had believed through grace: ²⁸ For he mightily convinced the Jews, and that publickly, shewing by the scriptures that Jesus was Christ.